

CONSILIUL LEGISLATIV

Birou permanent al Senatului
Sp. 461 / 31.10.2025

Birou permanent al Senatului
485 / 30.11.2025

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a Legii 26/2024 privind ordinul de protecție

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a Legii 26/2024 privind ordinul de protecție (b461/01.10.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/5523/07.10.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D839/08.10.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea atât a Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, cât și a Legii nr. 26/2024 privind ordinul de protecție.

Potrivit *Expunerii de motive*, soluția legislativă propusă „(...)Modificările propuse prin prezenta inițiativă urmăresc consolidarea cadrului normativ **în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice**, prin măsuri cu impact direct asupra: protecției efective a victimelor, creșterii eficienței intervenției instituționale și

reducerii riscului comportamentelor violente recurente în cazul agresorilor. (...).

Pentru a răspunde disfuncționalităților identificate în aplicarea legislației privind prevenirea și combaterea violenței domestice, prezenta propunere legislativă aduce modificări și completări atât Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, cât și Legii nr. 26/2024 privind ordinul de protecție, în mod corelat, pentru a asigura coerența și coordonarea legislativă. Obiectivele vizate sunt consolidarea mecanismelor de protecție, creșterea eficienței intervenției instituționale și facilitarea accesului la justiție pentru victim (...).”

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Ca observație de fond, semnalăm că, raportat la soluția legislativă propusă prin prezentul proiect, este necesară aplicarea dispozițiilor art. 13 lit. a) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia *„Actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care: a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune;”*.

Menționăm că, *de lege lata*, **măsurile de protecție împotriva violenței domestice fac obiectul Legii nr. 217/2003** pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în timp ce **Legea nr. 26/2024** privind ordinul de protecție, cu modificările și completările ulterioare, are scopul de a proteja **toate victimele, indiferent de relația care există între acestea și agresor, extinzând sfera de aplicare dincolo de familia extinsă**, și, totodată reglementează procedura emiterii ordinului de protecție provizoriu, precum și a ordinului de protecție judecătoresc.

Potrivit **art. 3 din Legii nr. 217/2003**, *„violența domestică înseamnă orice inacțiune sau acțiune intenționată de violență fizică, sexuală, psihologică, economică, socială, spirituală sau cibernetică, care se produce în mediul familial sau domestic ori între soți sau foști soți,*

precum și între actuali sau foști parteneri, indiferent dacă agresorul locuiește sau a locuit împreună cu victima”.

În ceea ce privește Legea nr. 26/2024, aceasta definește „actele de violență”, astfel:

a) orice lovire sau act de violență cauzator de suferințe fizice;
b) orice act de violență de natură sexuală;
c) amenințarea unei persoane cu săvârșirea unei infracțiuni sau a unei fapte păgubitoare ilicite îndreptate împotriva sa ori a altei persoane, dacă este de natură să îi producă o stare de temere;

d) fapta repetată de urmărire a unei persoane, fără drept sau fără un interes legitim, ori de supraveghere a locuinței, a locului de muncă sau a altor locuri frecventate de către aceasta ori efectuarea de apeluri telefonice sau a altor tipuri de comunicări prin mijloace de transmitere la distanță care, prin frecvență, conținut sau momentul în care sunt emise, creează temere, precum și alte acțiuni cu efect similar;

e) orice act de hărțuire online, mesaje online instigatoare la ură, urmărire online, amenințări online, publicarea neconsensuală de informații și conținut grafic intim, accesul ilegal la comunicații și date private și orice altă formă de utilizare abuzivă a tehnologiei informației și a comunicațiilor cu scopul de a umili, speria, reduce la tăcere victima;

f) încercarea de a determina sau determinarea unei persoane prin corupere, prin constrângere ori prin altă faptă cu efect vădit intimidant să nu sesizeze organele de urmărire penală, să nu dea declarații, să își retragă declarațiile, să dea declarații mincinoase ori să nu prezinte probe într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură judiciară;

g) orice alte acte de violență fizică sau psihică ce pun în pericol viața, integritatea fizică sau psihică ori libertatea unei persoane.

Față de cele precizate anterior, în considerarea **art. 14 alin. (1) din Legea nr. 24/2000**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră „*Reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ*”, pentru asigurarea coerenței și a caracterului unitar al dispozițiilor dintr-un anumit domeniu, toate aspectele care privesc aceleași relații sociale ar trebui să facă obiectul acelorași dispoziții normative.

În caz contrar, vor coexista în acte normative diferite dispoziții care reglementează aceleași relații sociale, contrar normelor de tehnică legislativă care vizează **unicitatea reglementării** într-o anumită materie.

Soluția juridică identificată de legiuitor, **respectiv de modificare și completare a ambelor acte normative de bază cu norme identice**, este susceptibilă de a încălca normele de tehnică legislativă, întrucât este de natură a crea paralelism legislativ, precum și confuzii în aplicarea în practică a celor două legi. Avem în vedere faptul că noile dispoziții preconizate prin proiectul de act normativ vin **atât** în completarea celor din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea **violentei domestice**, cât și a celor din Legea nr. 26/2024 privind **ordinul de protecție**, deși regimul juridic aplicabil ordinului de protecție nu este similar în viziunea ambelor legi, așa cum rezultă din însăși titulatura acestora.

Astfel, exemplificăm prin normele propuse la **art. 38 alin. (4) din Legea nr. 217/2003 care se suprapun cu cele preconizate pentru art. 12 alin. (3) din Legea nr. 26/2024**, ambele vizând vizând *măsurile și condițiile* în care instanța de judecată emite ordinul de protecție.

De asemenea, norma propusă la **art. 39 alin. (3) și (4) din Legea nr. 217/2003** se suprapune cu cea preconizată la **art. 13 alin. (3) și (4) din Legea nr. 26/2024**, ambele vizând *durata* pentru care instanța de judecată emite ordinul de protecție.

Totodată, constatăm că **normele propuse la art. 40 alin. (1) din Legea nr. 217/2003 se suprapun cu cele preconizate pentru art. 14 alin. (1) din Legea nr. 26/2024**, ambele vizând *competența* de soluționare a cererii pentru emiterea ordinului de protecție.

În același timp, constatăm că și **normele propuse pentru art. 46 alin. (1) din Legea nr. 217/2003 se suprapun cu cele preconizate pentru art. 23 alin. (1) din Legea nr. 26/2024**, ambele vizând *instituțiile „cu atribuții în materia protecției victimelor violentei domestice”* cărora li se comunică o copie a dispozitivului hotărârii judecătorești prin care s-a dispus emiterea ordinului de protecție.

Apreciem că o soluție mai potrivită și în consens cu regulile impuse de Legea nr. 24/2000 ar fi aceea de **eliminare a normelor** propuse la art. I din proiect, pentru Legea nr. 217/2003, care se suprapun cu cele preconizate la art. II, pentru Legea nr. 26/2024.

Ne întemeiem acest punct de vedere pe dispozițiile **art. 16 din Legea nr. 24/2000** conform căroră, *„În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează*

norma de trimitere. (2) În cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice (...)”.

Ca atare, având în vedere cele expuse mai sus, apreciem că este necesar ca propunerea legislativă să fie **reconsiderată în ceea ce privește normele propuse care se regăsesc în ambele acte normative**, atât din punctul de vedere al configurării soluțiilor legislative propuse, care trebuie să fie în concordanță cu dispozițiile legale în vigoare, cât și din punctul de vedere al exprimării soluțiilor, în acord cu exigențele de tehnică legislativă, în mod clar și precis, fără echivoc.

5. La art. I pct. 2 din proiect, se impune reanalizarea și reformularea normei propuse pentru art. 38 alin. (4) din actul de bază, deoarece sintagma „(...) instanța dispune și obligarea agresorului să urmeze consiliere psihologică (...)”, este lipsită de claritate și predictibilitate, fiind susceptibilă de a restrânge dreptul magistratului de a individualiza măsura aplicată, potrivit propriei conștiințe și reprezentării pe care acesta o are în legătură cu faptele deduse judecății, gravitatea și consecințele lor, precum și persoana celui care le-a comis.

Observația este valabilă și pentru norma propusă **la art. II pct. 2** din proiect.

PRESEDINTE

Florin TOROACHE

București
Nr. 835/30.10.2025